Јазовецот Игре живееше во дувло среде Габровата шумичка. Беше надалеку познат како најдобар стручњак за копање подземни дувла, легла, засолништа и тунели од секаков вид. Затоа соседите го ценеа и љубезно го поздравуваа:

– Добар ден, господине подземен градител!

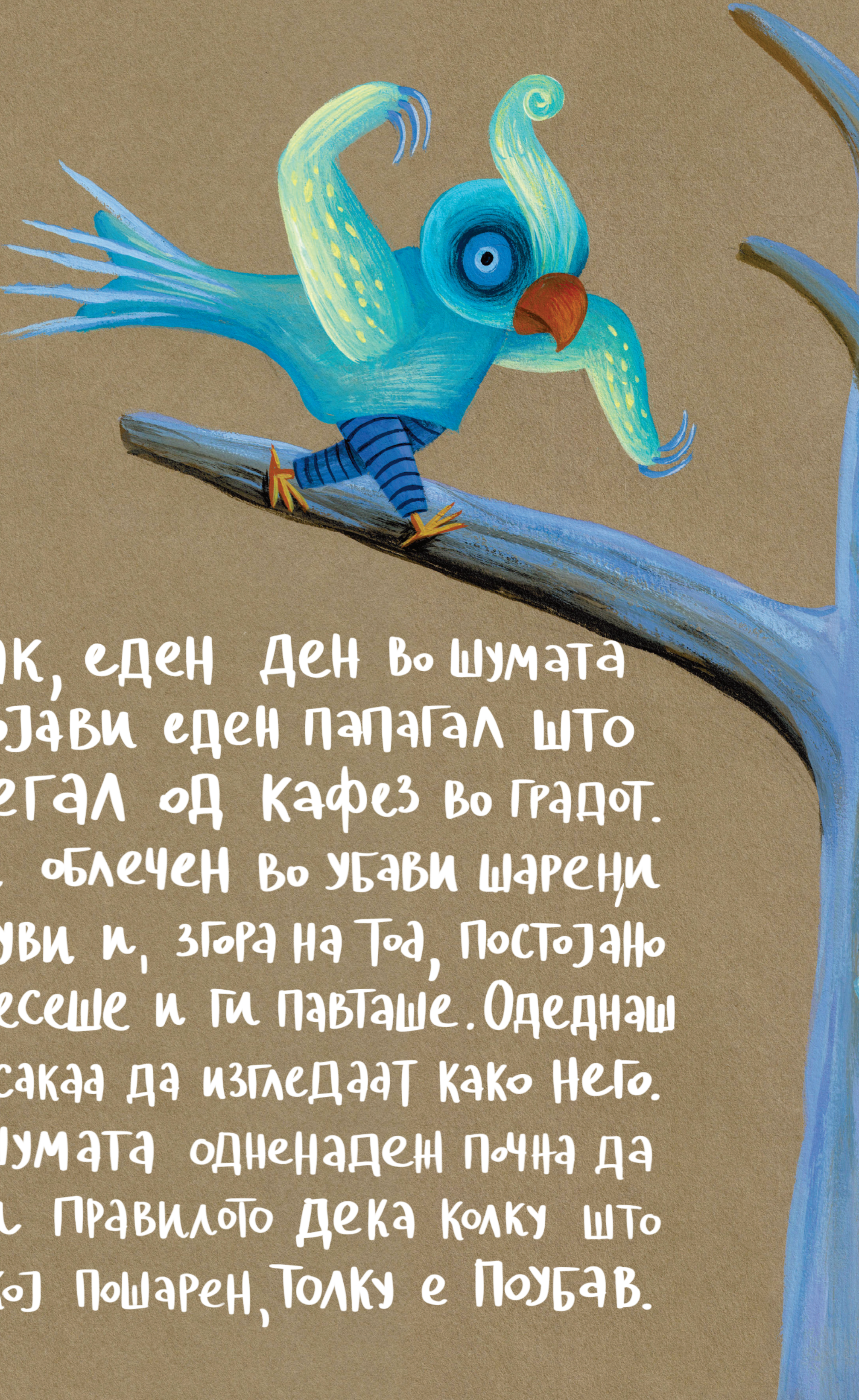

Сепак, еден ден во шумата се појави еден папагал што избегал од кафез во градот. Беше облечен во убави шарени пердуви и, згора на тоа, постојано ги тресеше и ги павташе. Одеднаш сите сакаа да изгледаат како него. Во шумата одненадеж почна да важи правилото дека колку што е некој пошарен, толку е поубав.